

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 3 K 80 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 3 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačilne naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od petertopne petit-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se isvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovojno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Tudi na Kranjskem.

Često se pritožujejo slovenski listi, da se fabricirajo na Štajerskem in še v veliko večji meri pa na Koroškem iz pristnih Slovencev distokrvni Nemci, na Primorskem pa Italijani. Naši folkloristi brskajo po statističnih izkazih, ki jih izdajo vladni organi, ki mislijo, da le edino to vzdržuje državo in ji zagotavlja obstanek, ako se pri nekaj tisoč Slovanih na nepošten način vpiše nemški ali laški občevelni jezik. Na prvi hip se nam sdi tako ravnanje otroško, a vendar tiči v tem globok pomen, ker so taki statistični podatki gotovim krogom ključ, s pomočjo katerega nam na vseh koncih in krajih krčijo naše pravice, kar vidimo iz boja Slovencev proti nasilstvu pri koroških sodiščih in šolskem oblastvu.

A tudi na Kranjskem se v tem oziru ne postopa prav nič drugače, razloček je le ta, da se na Kranjskem to prakticira na bolj zvit način, bolj tihotapsko. Znana je usoda tržaških Slovencev, ki se borijo že desetletja za slovenske šole. Ali ondota vlada je kar vsa vrtoglava vedel samega premišljevanja, kako zavračati opravljene slovenske zahteve; vrtoglava je tako, da ne vidi in ne sliši, kako se pripravljajo bombe, kako se slučajno parniki iz »priateljske« države zasidravajo v tržaškem pristanu ravno na takih mestih, kjer namesto gob rasto na dnu morja bombe. Vladni organi bi že dalje zasledovali take »majhne« nerednosti, a ti preklicani Slovenci pridejo medtem zopet s kakimi prošnjami za slovenske šole ter motijo goreče činitelje pri njihovem delu. Na Dunaju pa Čehi delajo neprilike bogu naših klerikalcev, županu Luegerju. Lueger, ta vzor katoličanstva, o katerem celo naši razboriti kateheti otrokom pripovedujejo med poukom verouka, ta vzor katoliške pra-

vičnosti, ki je bolj katoliški nego sam papež, ne privoščí tisočim deškim otrokom pouka v deškem jeziku in na vse kriplje deluje na to, da se ne uresniči njihova opravičena želja. Da bi se vladni krogi zavzeli za enakopravnost Slovanov, to se jim niti ne sanja ne.

Pač pa se vse drugače postopa, kadar zahtevajo Nemci svoje »takozvane pravice«. Ljubljanski Nemci so naenkrat uvideli, da se jim godi silna krivica, ker so vse ljubljanske ljudske šole »čisto slovenske«!? Bolestno so objavljali in vladnim krogom ni bilo nujnejšega dela nego hitro, temeljito in nepristransko preiskati neznosni položaj nemških otrok v Ljubljani. In v resnici so našli, kako hudo slovenske so kranjske šole, osobito pa ljubljanske. Evo Vam dokaza.

Olasom učnega načrta deželnega šolskega sveta, izdanega leta 1897., se že celo na trirazrednicah na željo staršev poučuje nemščina. Na takih šolah je jezikovnemu pouku v drugem in tretjem razredu odmerjenih 11 ur, od katerih odpadejo na slovenski jezik cele 4 ure, na nemški pa samo 7 ur; na slovenskih šolah je torej odmerjeno slovenskemu jeziku 37%, nemškemu pa 63% časa, ki je namenjen jezikovnemu pouku. Za vse ostale predmete ljudske šole je pa še odmerjenih 15 ur.

Na štirirazrednih šolah je učenje nemškega jezika obvezno že od 3. razreda naprej. V 3. razredu so za slovenski jezik odmerjene 4 ure, to je 33 1/3% in za nemški jezik 8 ur, to je 66 2/3%. V četrtem razredu so odmerjene slovenskemu jeziku hore 3 ure, nemškemu pa 7 ur, slovenskemu torej 30%, nemškemu pa 70%.

Na petrazrednih in šestrazrednih šolah je razmerje skoro ravno tako. Kaj pa na osemrazrednih šolah, ka-

kršne imajo v Ljubljani? Tudi na teh je obvezen pouk v nemščini od 3. razreda dalje. Od časa, namenjenega za jezikovni pouk, odpade 37 1/3% za pouk v slovenščini in 62 2/3% za pouk v nemščini. Ako uvažujemo to dejstvo, vrhutega pa še pripomnimo, da sta obe c. kr. vadnici skoro čisto nemški, da se št. gg. Uršulinke slovenske narodnosti tako zelo zavedajo!?, da je v Ljubljani nemška šulferajnska šola in še druge zasebne nemške ljudske šole, nam mora pač jasno biti, kako krivico so trpeli nemški otroci v Ljubljani? In tudi merodajni krogi so spoznali to kruto krivico. Ljubljana je dobila nalogo, ustanoviti nemško deško in dekliško ljudsko šolo. Ni ji pomagalo nobeno upiranje, ker vlada pač ne pozna nič drugega nego golo pravico...

Stvar nas je pa zelo zanimala. In ko smo letos prejeli »Letno poročilo ljubljanskih šol, smo si ga malo bolj natančno ogledali, osobito pa poročili obeh nemških mestnih šol. Upamo, da nam dastiti bralci ne bodo zamerili, ako jih s temi dvema poročili malo bolj natančno seznamimo ter na tem mestu nekoliko preteremo statistični pregled, in sicer oni del, ki kaže narodnost učencev.

Na nemški deški ljudski šoli je izmed 214 učencev le 87 učencev nemške narodnosti, to je 40%. Število slovenskih učencev se manjša, nemških pa večja. Leta 1901/2 je bilo Slovencev 593%, Nemcev 373%, leta 1902/3 Slovencev 556%, Nemcev 384%, leta 1903/4 Slovencev 523%, Nemcev pa 406%.

Za 87 učencev nemške narodnosti mora Ljubljana vzdrževati ljudsko šolo s petimi učitelji ter izdati na leto samo za najemščino šolskih prostorov več tisoč kron.

Nemška dekliška šola ima statističen pregled, ki nam pa kaže, da

je v prvem razredu izmed 68 učenke celih 34 učenke (50%) slovenske narodnosti, a kolikor višji razred, tembolj se krši število slovenske dece. V drugem razredu je le še 25 učenke (36%), v tretjem 28 (50%), v četrtem 34 (42%), v petem 24 (37%), v šestem 24 (39%), v sedmem 11 (32%) in v osmem 2 (10%).

Ko smo si tako ogledali letošnje poročilo, postali smo silno radovedni in še dalje brskali. Zai, da nam niso na razpolago katalogi teh šol, ker iz teh bi lahko natančno spoznali, pod katerimi pogoji in v katerih odnošajih se je napravilo toliko »Nemcev« in »Nemke«.

Glasom lanskega (1902/3) letnega poročila je bilo v prvem razredu mestne nemške dekliške šole 47% Slovencev, letos, ko so bile te deklice v drugem razredu, jih je le še 36%, deklice lanskega drugega razreda je bilo 53%. Slovencev, letos, v tretjem razredu, jih je le 50% in to gre dalje po vseh razredih tako, da je lanske sedmi razred imel še 18% in letos, ko so bile te deklice v osmem razredu, jih je le 10%, torej celih 8% manj, dasi so vstopile le tri nove učenke, med temi ena iz Kamnika, druga iz Trbiča in tretja iz Čokega. Izstopilo pa je iz istega 5 Nemk in ena sama Slovenka.

Na nemški dekliški šoli je bilo leta 1901/2 423%, leta 1902/3 424%, in letos samo 409% Slovencev, dočim se je število Nemk zvišalo, ker jih je bilo leta 1901/2 54%, 1902/3 55% in leta 1903/4 56%.

Za 246 nemških učenke mora Ljubljana vzdrževati nemško dekliško ljudsko šolo z devetimi definitivnimi in devetimi provizoričnimi učnimi močmi.

Ako torej seštejemo vse otroke z nemškim materinim (?) jezikom, znaša njih število 333 in število izkazanega učnega osebja pa 24, torej

navsakih 14 nemških otrok enja učna moč. Za slovenske otroke je pa vse dobro, četudi jih imajo nekateri učitelji nad 100; in takih šol ni malo na Kranjskem. Potem se pa pojavi še kak domišljav človek ter vpije po vseh gostilnah: »Kranjsko šolstvo je za 30 let zaostalo.«

Merodajni krogi naj za slovenske šole na Kranjskem tako skrbе kakor za nemške, potem bodo cenili slovenske učitelje tako, kakor jih po drugih kronovinah, kamor so odšli nekateri njihovi srečni tovariši. Na to obrnite svojo pozornost, ne pa na seciranje mačke itd.

Jako karakteristično je tudi pregledati imena teh Nemcev. Na deški šoli imamo Aleša, Bizjaka, Detelo, Kodelo, Držaja, Florijančiča, Černivca, Gabra, Meseca, Vošpernika; na dekliški pa: Čuk, Cesnovar, Jarc, Kovčca, Piskar, Kus, Mencaj, Grebenc, Oblak, Ogrizek, Vrtnik, Cesar, Kosmač, Novak, Strniša itd. Samo pristna (!) nemška imena. Ako še pripomnimo, da so ti pristni Nemci večinoma otroci slug pri deželni vladi in železničarjev, potem je jasno, da je bila res vnebovpijoča krivica, da se je Ljubljana upirala ustanoviti nemško ljudsko šolo. Kdor se hoče še bolj natančno informirati, naj si nabavi »Poročilo o mestnih ljudskih šolah v Ljubljani za leto 1903/4«.

Iz tega razvidimo, kako sistematično se zatira v naši državi slovanski življenj, ki se meri z dvojno mero. A to se ne godi samo na Dunaju, Štajerskem, Koroškem in Primorskem, ampak tudi na Kranjskem. »Gorenjec«.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Pred odločilno bitko pri Liaojangu.

General Saharov poroča generalnemu štabu z dne 27. t. m.: 26. t. m. so se naše predstraže na južni

LISTEK.

Izpoved.

Zdenko Savinjski.
(Konec.)

In vedno, kadar sem bil zunaj v svetu, vedno tedaj se me je lotilo neko divje veselje; kakor brezumen sem se veselil, smejal in govoril...

Ko sem pa stopil doma zopet v svojo sobo, tedaj sem se zopet umiril, postal sem otočen. Jaz ne vem, kako to: Moja soba me objame vedno z neko tiho melanholijo; in le tedaj, če intenzivno delam, le tedaj pozabim vsega okrog sebe in le tedaj sem nekoliko — srečen...

Osebnost ljubzen do Marice se je bila spremenila v neko hrepenenje. Jaz ne vem, niti ljubil je nisem pravzaprav več... V meni je kraljevala le zavest, da sem z njo izgubil nekaj skoro nenadomestljivega in da sem se varal, hudo varal o svetu in ljubezni... Kakšna da je bila ona, tega se niti spominjati nisem mogel več natanko... Le onih modrih oči, globokih, in onih zlatih las, obilnih, le teh sem se včasih spomnil... In tedaj me je presunilo skozi srce...

A navadil sem se počasi na vse... Trpel sem tako par let. Srečen

nisem bil, a neko zlobno veselje sem občutil sam pri sebi nad tem, da tčim... Čudno: proti drugim ljudem nisem postal zloben, dasiravno bi bil lahko. Dobra nprav v meni je vseeno vedno zmagala: Mnogokrat sem bojeval hude dušne boje; neko ranjeno samoljubje me je nagovarjalo, da naj postanem sebičen in neodkrit ter hudoben, a srce je reklo: ne, ne... Še najdeš ljubezni in še najdeš dobrih ljudi tudi na svetu... Le globlje jim pogledj v srce!

Vsi se zakrivajo pred svetom, a hlinijo in lažejo se ne... Če jih naravnost vprašaš in jim pogledaš v oči, našel boš v njem dobrega zrnja.

V tem duševnem razpoloženju sem se bojeval mnogokrat tudi proti privzgojenim čutom, — in to v onih svojih urah, ko sem se hotel vsega priučenega otresti. — In tudi ta boj je bil težak... Vedno je stopal vstrie z ljubezni. Če sem kaj upal in ljubil, sem bil bolj dovzeten za razne zunanje nauke in vplive...

In tako sem prišel nekega dne tudi do vere. Že precej dolgo poprej nisem ravno vsega veroval, a veroval sem še vedno glavne dogme; a neki večer sem se to zavrgel... In ko sem to storil, tedaj, Vladimir, tedaj sem se ustrašil sam svojega glasu in skoro strah me je bilo... Mislim

sem, da me takoj zadene strela in da me Bog takoj kaznuje za to bogokletstvo... A ni se zgodilo...

In od tega večera naprej sem visel med najhujšimi dvomi... in bojeval sem hude boje, dokler ni zmagal v meni razum, a le njega negativna stran: Zavrgel sem dogme, — a na teh mestih nisem postavil ničesar... Prišel sem skoro do prepričanja, ki bi se marsikomu čudno zdelo, katero se je pa pri meni vzdržalo dolgo časa, namreč, da se lahko živi tudi brez vsake pozitivne religije...

To so bili torej moji verski boji... V njih sem se prepričal, da je človeku ravno tako težko, če ne še lažje premagati naravo, kakor pa to, kar je privzgojenega in priučenega. Tam je le narava, a tu je pa nauk, podprt še z navideznimi dokazi resnice in z avtoriteto učitelja in vzgojitelja. Zato ne udi nikdar otroka stvari, o katerih nisi sam do trdnega preverjen da so resnične, drugače mu delaš nepotrebnih bojev; ti sam pa veruj to, kar ti veleva razum in kar sam umeš, ne pa tega, kar ugaja in dopade tvojemu srcu ali pa celo to, kar dopade tvoji domišljavosti in tvoji sebičnosti.

Sploh se imam tej svoji ljubezni zahvaliti, da je vzbudila v meni člo-

veka... V nesreči se šele človek prav zave svojega življenja in začne opazovati svet in samega sebe... Tega v sredi ni... In tudi pri meni se je zgodilo isto... Ker nisem bil vezan na nič, tudi ne na dogme mišljenja in ker sem bil prost, zato sem razmotrival vse, kar mi je prišlo v glavo. In marsikaj sem videl in spoznal tedaj, kar bi mi sicer ostalo vedno zakrito, marsikaj i od sveta i od sebe...

Navadil sem se tedaj tudi zakrivati se pred svetom; a ne rečem hliniti! Če je bilo potreba, bil sem odkrit do skrajnosti; toda brez potrebe nisem nikjer kazal ljudem svojega pravega obraza, še manj pa svojega pravega srca...

Sedaj, ko je že dolgo od onega časa, ko sem spoznal, da mora biti človek vedno pripravljen na vse in z navidezno ravnodušnostjo prenesti vse udarce usode, če noče, da se mu ljudje smejejo, sedaj mi je ostalo le še nekoliko nazorov izza one dobe... Le včasih sem še nekoliko, rekel bi, sarkastično navdahnjen, a drugače sem človek, kakšnega zahteva moja individualnost: moja narava, temperament in razum... Vse, kar mislim, kar delam, vse je na podlagi razuma in odgovarja moji naravi; priučenega (v slabem zmišlu namreč) ali pri-

vzgojenega ni veliko več na meni, tako vsaj mislim, če je pa še kaj, tudi to izgine sčasoma...

Ljubzen do Mare ugasa je tako počasi in vedno bolj in bolj se zavedam, da mora stopiti na njeno mesto druga ženska, katera mi oplemeni v moji duši to, kar še rabi; brezplodno sanjanje in vzdihovanje o nesrečni ljubezni me je že pustilo; seveda skozi takšna očala, skozi kakršna sem svet nekdanj gledal, ga ne bodem nikdar več; toda zakon narave je tak. In dobro je, da se je tako zgodilo; enkrat je moralo tako priti, a čim prej je prišlo, tembolje je...

Ne čudi se prijatelj, da sem prišel v takšen ogenj, toda tudi to je postulat narave; kar je tičalo v meni dolgo časa, to sem moral enkrat prijatelju zaupati...

V nekakem svetlem ognju je govoril Janko vse te besede. Vladimir je ves čas molčal. Nekaj časa je hodil ob Jankovi strani, a potem mu je molče pokazal klop in tja sta se prijatelja usedla... In Janko je govoril dalje in dalje... Kar vrele so besede iz njegovih ust, a v očeh se mu je zasvetila solza...

In še dolgo, dolgo sta sedela prijatelja na oni klopi...

fronti počasi umaknile v utrjene pozicije pri Ančandžu. Sovražna artiljerija je obstreljevala naše pozicije s raznih strani. Naše baterije, ki so vedno streljale tjakaj, kjer se je pokazal sovražnik in kjer je poskušal zgraditi nasipe, so Japonce prisilile, da so svoj tabor premestili iz Famajna v Basijasa. Ob 6 uri zvečer je ogenj na obeh straneh polagoma ponehal. Najljutejši boj je bil na južni fronti na levem krilu. V celem smo ta dan izgubili 200 mož.

Ko je napočila noč, so se vse naše predstraže umaknile v glavne pozicije. Napada na našo južno fronto se je udeležilo pet sovražnih divizij.

Na jugovzhodni fronti je naša armada odbila vse japonske napade. Na desnem krilu so naši voji stopili v ofenzivo in potisnili Japonce nazaj v Tunsinu in Tasintanu.

Na vzhodni fronti je bil najljutejši boj 26. t. m. Naša pehota, podpirana od artiljerije, je hrabro vztrajala na svojih nevarnih pozicijah pri Tsehu in Anpilinu. Japonci so nas z veliko premočjo napadli ponoči. Boj je bil zlasti zbog tega tako ljut, ker so se ponajveč borili mož proti možu. Mnogo oficirjev je bilo ranjenih s sabljami in bajoneti. Po napornem boju so se predstraže umaknile v glavne, z artiljerijo zavarovane pozicije.

Na desnem krilu pri Tsehu je Tambovski polk branil svoje pozicije z izredno hrabrostjo od 1. ure zjutraj do 4. ure popoldne. Polk je odbil vse navale in štirikrat sam napal sovražnikove pozicije.

Polkovnik Klembovski je bil ranjen. Polk se je nato v polnem redu umaknil. Izgube Japoncev, ki so napadali z veliko trdovratnostjo, morajo biti izredno velike. Neki ranjeni japonski častnik, ki smo ga vjeli in ga obvezali, si je razbil glavo ob skali v hipu, ko ga nikdo ni stražil.

Naši voji so Japoncem zaplenili veliko množino pušk. Naše izgube na vzhodni fronti še niso dogane; sklepa pa se, da je mrtvih in ranjenih več nego 1500. 27. t. m. je sovražnik na celi fronti ustavil svojo ofenzivo; naši voji so so polagoma umaknili na svoje pozicije.

Nemški vojni poročevalec, polkovnik Gaedke pa brzojavljiva iz Liaojanga: Vkljub ugodnemu izidu včerajšnjega boja se kaže, kakor da bi se Rusi namerali umakniti in koncentrirati svoje sile pri Liaojangu. Zveza s Harbinom je prostá.

V brzojavki z dne 28. t. m. pa poroča Gaedke: Tri dni že traja splošni naval proti Liaojangu in

sicer počasi in previdno na jugu, odločno na jugovzhodu. V četrtek 25. t. m. so Rusi sijajno odbili japonski naval pri Tsao-linci. V četrtek in petek je bil velik artiljerijski boj pri Ančandžu, kjer so se posebno odlikovale ruske baterije. Rusi so streljali naravnost iz borbno. Ruski voji pri Vičandžu so se ob 4 uri popoldne umaknili na svoje glavne pozicije. Rusi imajo pozicije v Šahu, 18 kilometrov južno od Liaojanga. Izredno težak boj je bil med Anpingom in Tsavlini. Izgube morajo biti na obeh straneh velike. Vse kaže, da se vnašame pri Liaojangu velika odločilna bitka.

Rusko brzojavno agentstvo javlja iz Mukdena:

Sanitarni vlak, v katerem je bilo 120 vojakov in 5 častnikov, ki so bili 25. t. m. ranjeni pri Liaojangu, se je na potu proti severu ustavil v Mukdenu. Po zatrdilu teh vojakov že traja boj na zapadni in južni fronti tri dni neprenehoma. Posebno mnogo ima v boju trpeti 3. sibirski armadni voj. Na zapadni fronti je bila borba zlasti težka pri Anpingu, kjer ste hili popolnoma uničeni dve japonski bateriji. Ruska armada vstraja v svojih pozicijah pri Ančandžu.

Temu nasproti pa zatrjuje Reuterjev urad v brzojavki z istega dne, da so se Rusi že 27. t. m. v polnem redu umaknili iz Ančandžu in sicer po ljutem boju, ki je trajal celi dan in celo noč.

Isti Reuterjev urad pa priobčuje sedaj brzojavko iz Tokija, ki pravi, da so Japonci v noči na 29. t. m. nakočili Ančandžu, a so bili z izgubo 500 mož po ljutem boju odbiti.

Katero od teh poročil se naj smatra za resnično? — Resnično je najbrže zadnje, zlasti ako se upošteva ta-le vest Reuterjevega urada: Rusi imajo med Ančandžom in Mukdenom izbornu utrjeno pozicijo. Ker dohajajo vedno novi voji na bojišče, je sedaj ruska armada že silno močna. Ruski vojaki so polni navdušenja in so se že naveličali umikati. Povsodi med Mukdenom in Liaojangom se nahaja množica vojakov. Rusi se izpred Liaojanga ne umaknejo. Tu se bo bila odločilna bitka.

Boj za Port Artur.

Iz Čifua je došla včeraj vest, da so se Japonci že polastili glavnih forov v notranjih utrdbah, kar bi toliko značilo, kakor da je Port Artur že pal v japonske roke. Pri glavnem naskoku so Japonci baje izgubili 8000 mož.

Da je ta vest izmišljena, nam pač ni treba naglašati. Treba se je samo spomniti, kolikokrat se je v zadnjih dneh že poročalo, da so Japonci že

vdrl v notranjo trdnjavo, stali so že celo pred Štešljevimi stanovanjem, a vendar se je kasneje izkazalo, da si Japonci še niso priborili niti vseh zunanjih forov, kamoli da bi prodrli že v trdnjavo samo.

Is Tokija samega se poroča, da Japonci pri obleganju trdnjave pač napredujejo, vendar pa so se šele te dni polastili nekaterih pozicij, odkoder bodo lahko obstreljevali notranje fore. Razvidno je torej, da so bile vesti, da so že nekatere notranje utrdbе v japonskih rokah, navadne bajke. Kolikokrat se je tudi že poročalo, da so Japonci zavzeli lešan in z vso resnostjo se je zatirjalo, da je s zavzetjem tega fora že tudi zapečaten usoda Port Arturja. A vse to je bilo izmišljeno! Iz Tokija, v tem oziru pač zanesljivega vira, se poroča baš nasprotno, da so bili vsi japonski napori, zavzeti ta for, brezuspešni in so bili odbiti z ogromnimi izgubami!

Ni se torej čuditi, da se vedno bolj utrjuje prepričanje celo na Japonskem, da se Port Artur vzdrži najmanj še dva meseca, ako ne celo do konca leta. Akojo teh okolnostih poroča »Standard« iz Tokija, da je portarturska posadka že popolnoma obupana, da so oficirji in moštvo že docela demoralizirani in da se Japoncem postavljajo v bran samo, ako jih poveljniki v to prisilijo, morajo take vesti vsajati samo splošno veselost in ne zdi se nam vredno, da bi še posebej označevali brezmiselnost takih poročil! Ako bi bile te vesti resnične, bila bi pač največja sramota za Japonce, da se vkljub taki demoralizaciji ruske posadke vedno še ne morejo polastiti Port Arturja. Iz tega bi se potem moralo sklepati dosledno, da bi bila japonska oblegajoča armada še veliko bolj demoralizirana, kakor ruska posadka!

„Askold“ in „Grozovoj“ v Šanghaju.

Po poročilih iz Šanghaja ste se včeraj obe ruski vojni ladji »Askold« in »Grozovoj«, ki ste utekli po pomorski bitki dne 10. t. m. v Šanghaj, prostovoljno razorožili. Moštvo se odpošlje pod pogojem, da se ne udeležijo več te vojne, domov na Rusijo. Ruski vojaki so sedaj nastanjeni v Šanghaju v privatnih stanovanjih.

O sibirski železnici.

Neki strokovnjak, ki je imel pri liko natanko proučiti razmere na sibirski železnici, zatrjuje, da so Rusi takoj s početka vojne po železnici prepeljali na bojišče na dan 4000 mož. V tem času je bil ves privatni promet na železnici izključen. Sedaj se je pa na progi ta promet že zopet uvel in vsakomur je dana prilika, da pride, ako hoče, najmanj do Bajkalskega jezera. Sedaj vozi vsak dan 12 vlakov, katero število se pa še po-

viša, ko bo meseca oktobra otvorjena pruga okrog Bajkalskega jezera.

Ministrski predsednik o sodnem poslovanju.

Krakov, 29. avgusta. Včeraj je nadzoroval dr. Körber deželno nad sodišče. Na predsednikov pozdrav je imel daljši nagovor na zbrano sodnike. Med drugim je rekel: »Čim hujši je boj za obstoj, tem hujše so tudi skušnjave. Naš rod je prišel do tega, da to stališče tudi upošteva ter zahteva od sodnika, da ako že mora kaznovati, ne zavzrže, kogar je še mogoče rešiti. Vedno se bolj oddmikamo od edinega nazora, da ima kaznen namen, človeka zastrašiti; mislimo temveč na poboljšanje, kar se doseže najbolje s prizanesljivostjo napram tistim, ki jim še ni vkoreninjena hudobnost. Zato pazi moderno pravosodstvo posebno na take, ki se prvič pregreše proti zakonu ter si prizadeva, da obvaruje škodo take osebe, ki jim je bila pri njihovi napaki tuja grda misel. Tudi Vi, gospoda moja, si bodele zakone tako tolmačili: stroga kazni zločincem za namenom, zmernost napram takim, ki še niso uničili vsega upanja in predvsem prizanesljivost mladini! Ako tako povzdigate slavo avstrijskega sodnega stanu, smete vedno računati na mojo najboljšo podporo.«

Slovanske paralelke v Šleziji.

Brno, 29. avgusta. V Frivaldu je bil včeraj protestni shod proti ustanovitvi slovanske paralelke na učiteljskih v Opavi in Tešnu. Glavni govor je imel podpredsednik državnega zbora posl. Kaiser. Dolžil je vladu, da je sama zanetila prepir in prebivalstvo je skrajno ogorčeno (?) nad načinom, kako se je dvojezičnost vpeljala na omenjenih učiteljskih. Govornik je ponavljal zahtevo po nemškem državnem jeziku ter je izjavil, da Nemci ne smejo od boja odnehati, dokler ne vržejo slovanskih vzporednic. Seveda se je končno tudi sprejela resolucija proti ustanovitvi paralelek; vladu se je izreklo nezaupanje. Po shodu je bila seveda zopet demonstracija.

Koalicija zoper Avstro-Ogrsko.

Dunaj, 29. avgusta. Carigranski poročevalec lista »Zeit« piše: »V tukajšnjih visokih krogih z zadovoljstvom opazujejo turško-italijansko zблиževanje, ki bi se rado izpolnilo z dogovorom med Bolgarijo in Srbijo, da se ustvari na ta način jez vsakokoli akciji Avstro-Ogrske v Macedoniji in Albaniji.« — Te vesti ne smatra noben pravi politik za resno. Ideja se je porodila v glavi turškega poslanika v Belgradu Fety paše, ki sploh rad nadleguje sultana s podobnimi neizvedljivimi načrti.

Madjarske pridobitve v armadi.

Dunaj, 29. avgusta. Armadni uradni list je prinesel ravnokar na-

redbo, s katero se naroča vsem vojaškim poveljnictvom in uradom, da morajo sprejemati od civilnih oblastnih na Ogrskem madjarske dopise ter s takimi oblastnjami, razen na Hrvatskem in v Slavoniji, sploh madjarski dopisovati. Vendar se mora vsaki važnejši vlogi priskrbeti obenem tudi prevod v »služenem« (nemškem) jeziku. Vse vloge, ki niso madjarske, pa se rešijo edino v nemškem jeziku.

Kronanje srbskega kralja.

Belgrad, 29. avgusta. Uradni list je prinesel program za slovesnosti od 20.—22. septembra povodom kronanja kralja Petra. Kronanje samo se vrši 21. septembra v katedrali. Po obredih v cerkvi bo velik sprejem v konaku.

Dogodki na Balkanu.

Sofija, 29. avgusta. Vojvoda Demeter Stamatov, ki načeljuje večji četi, je imel s turškim vojaštvom veliko bitko. Turki so četo razkropili, Stamatova pa ubili.

Carigrad, 29. avgusta. Albanška vstaja v Pešu in okolici narašča. Albani zahtevajo odstranitev kristjanskih orožnikov, policajev in sodnikov, nadalje znižanje desetine ter povrnitev 153 Albanov, ki so bili povodom lanskih nemirov isgnani v Malo Azijo. V Pešu in okolici je bilo zadnji čas več kristjanov umorjenih. Največja napaka je bila, da so se turški rezervni bataljoni razpustili. Tudi v Ljumi so bili hudi nemiri. Albani so izgnali sodnike, pri čemer je baje turško vojaštvo pomagalo.

Sofija, 29. avgusta. Časniška vest, da je bolgarski zastopnik Načovič tožil sultanu Avstro-Ogrsko, da razdeljuje v Albaniji orožje, je popolnoma izmišljena.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. avgusta.

— »Slike iz Lurda.« Minolo stoletje je rodilo marsikak humbug v velikem slogu. Poleg Edisona stoji Barnum, poleg Pasteurja — Leon Taxil. Barnum in Taxil sta dokazala, da je kraj vsega velikanskega kulturnega napredka, ljudska nevednost še vedno toliko, da je nje sistematično eksploatiranje jako dobičkonosno. Tudi rimski dobičkar vedno lakomni agentje so to spoznali in na raznih krajih, med različnimi narodi in na različne načine poizkusili, napeljati vodo na svoje mline. Posrečilo se jim je to samo na enem kraju: v Lurdu na Francoskem in tam izkoriščajo kar en groz ljudsko nevednost in ljudsko praznovestnost na posmeh vsemu izobraženemu svetu ter si polnijo nikdar site bisage. Znano je, da so svobodomiselnih elementje v francoskem parlamentu že opetovano zahtevali, naj vlada naredi konec lurškemu humbugu. Toda sicer jako energični Combes tega ni storil, ne morda iz respekta pred lurškimi čudeži, nego iz ozirov na to, da puščajo romarji, ki jih duhovniki leto za letom naženo v Lurd, lepe tisočake na Francoskem. Samo iz ozirov na dobičke, ki jih imajo različni obrtniki, se je francoska vlada odločila, pustiti še nadalje, da se dogajajo »čudeži« v Lurdu. O teh lurških čudežih je začel dr. Šusteršič pisati v »Slovenec« feljtone in — Ljubljana ima nad njimi svojo zabavo. Kdor prečita te vodene tirade, ki jih je nagomilil dr. Šusteršič, se ne more vzdržati smeha, in vsakdo mora pri- znati, da dr. Šusteršič zna omejene kranjske duhovnike temeljito za norca imeti. Med izobraženci na Slovenskem ga ni človeka, ki bi mislil, da verjame dr. Šusteršič le eno samo besedo tega, kar je spisal. Ne! Šusteršič je v vsakem oziru popoln materialist in se v svojem arcu roga vsem škofom in duhovnikom, ki so tako kratke pameti, da kaj dajo na njegove besede. Cerkev, vera, duhovščina, narodnost — to so za dr. Šusteršiča samo objekti za eksploatiranje, in da bi zopet napravil nekaj reklame za svojo osebo, da bi duhovščino malo pošetel in se ji zopet nekoliko prikupil, je napravil izlet v Lurd, piše zdaj »Slike iz Lurda« in se — smeje, saj

Kralj Matjaž.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

XIV.

Zopet je pokrivala zemljo bela odeja, zvezde na temnomodrem nebu pa so napovedovale jasno božično noč.

Vse se je pripravljalo na božične praznike, zlasti tisti, ki so iz evangelijev imeli določene podobne o Zvezi, čarju, nego oni, ki so vedeli o njem samo to, kar je rimskim mašnikom kazalo, da so jim povedali. Pripravljali so se s toliko večjo gorečnostjo, ker jim je bilo znano, da je stopil boj za ravnopravnost evangelistov s papisti v odločilni stadij. Nadvojvoda Karol se je pogajal s kranjskimi, štajerskimi in koroškimi deželnimi stanovni zastran pravice, ki naj se dovolijo evangelikom. Potreboval je zopet denarja, mnogo denarja za vojno s Turki in ker je vedel, da mu ga deželni stanovni izlepa ne dovolijo, je bil pripravljen vsaj deloma odnehati. Predno pa je sklical deželne stanovne, se je z njimi skrivaj pogajal in vsi evangeliki so z največjo napetostjo čakali na izid teh dogovorov.

Evangeliki niso bili še oblastveno pripoznani in zato niso imeli ne svoje cerkvene organizacije, ne svojih cerkva,

da, imenovali so se še katoličane in čeprav so se izogibali katoliškemu bogoslužju, maši, spovedi, obhajilu in procesijam, so vendar vsaj ob velikih praznikih hodili v katoliške cerkve in so tudi v božični noči hoteli tako storiti.

Prijor Celestin je s tem računal in je prav za božične praznike pripravljaval veliki udarec vsem nasprotnikom papištom. V nedeljo pred božičnimi prazniki je dal po vseh cerkvah oznaniti razglas, ki je v premnogh hišah obudil globoko žalost ali tisti ljuti srd, ki ne usahne, dokler ne zadobi došččenja. Celestin je izvedel svojo grožnjo, ki jo je bil dal na spomlad razglasiti. V nedeljo pred božičnimi prazniki se je oznanilo, katere osebe zadene maščevalnost papištov; imenoma so bili na prižnici navedeni vsi tisti, katerim se je prepovedalo, hoditi v cerkev in prejemati zakramente. Iz vsake vasi so rimski duhovniki izbrali nekaj najbolj odločnih svojih nasprotnikov in poskusili, jih uničiti. Ne le, da se je njim in njihovim rodovinom prepovedalo, hoditi v cerkev, oznanilo se je tudi, da ne bodo ne krščeni, ne poročeni, ne v blagoslovljeni zemlji pokopani, in da zadene ta ista kazen tudi vse tiste, ki bi z njimi občevali ali kupčevali.

V prvi vrsti je ta kazen zadela

kmetško ljudstvo, kajti Vrhničanov samih so se duhovniki vendarle bali in se niso upali, nastopiti proti njim tako, kakor proti kmetom. Ali vzlic temu je to razglasilo obudilo tudi na Vrhnikih silno nevoljo in so se Vrhničanje takoj pogovorili, da ne pojde nobeden več v cerkev, da nobeden več ne bo občeval z rimskimi duhovniki in povrh so tudi svojim poslom prepovedali, hoditi v cerkev.

Božični večer je bilo na Vrhnikih vse živo. Tržani so okrog cerkve postavili straže, ki so imele nalogo, za braniti, da bi šel kdo v cerkev, in ki so vsakega, ki je prišel s tem namenom, zavrnili, če ni šlo izlepa, pa s silo. Klin s klinom, je bilo njihovo geslo in to postopanje se je obneslo. Samo župnika so pustili v cerkev in tako ni bilo na Vrhnikih l. 1571. nič božičnega polunočnega opravila.

Anton Magajna je šel na božični večer v Borovnico, kajti prav Borovničane je bil prijor Celestin najhujše zadel. Skoro vse borovniške rodovine je izključil iz cerkve, ne le take, ki so v vsakem oziru stale na strani evangelikov, nego tudi take, ki so imele s samostanom prepire ali pravde zaradi desetine ali zaradi meja. Borovničane je Celestinova odredba najhujše zadel

in zato je Magajna na božični večer pohitel mednje.

V vasi je bilo tiho in mirno. Večinoma so šli ljudje že zgodaj k počitku, saj v cerkev tako niso smeli. Le tu in tam je v kaki hiši svetlikala borna luč ali je na ognjišču tlelo nekaj žerjavice, okrog katere so ljudje posedali in se tiho menili o dogodkih zadnjih dni. Magajni se je zdelo, kakor da je žalost objela celo vas in se naselila v nji tuga in težko mu je bilo pri srečanju, a obšla ga je tudi jeza, da so ljudje tako slabotni in nespetmetni ter so dajo zatirati, izkoriščati in varati.

Obstal je pred hišo, iz katere je slišal živahno govorjenje. Okrog ognjišča je sedelo več možkih, ki so ali povešali glave in jadikovali ali pa se jezili na cerkvene in na posvetne oblastnike, ki žive v razkožju, med tem ko velika večina ljudstva gineva v bedi in v nesnažnosti ter umira lakote.

Magajna je nekaj časa poslušal to govorjenje in trpek usmev je legel na njegova ustna.

Žabe so prosile Zena, naj jim da kralja, je mrmral sam pri sebi, in Zen jim je postavil štorljko za vladarico in štorljka je ravnovala z žabami, kakor so pač te bedaste žabe zaslužile.

(Dalje prih.)

ve, da se mu ta mali trud bogato poplača. Mi mu tega dobička ne zavidamo, temmanj ker se tako prosti ranje samega sebe, kakršno je sedaj storil dr. Šusteršič, sploh ne da primerno plačati.

Kratka, a dobra sodba.

Pred več dnevi sta se vozila po gorenjski železnici dva duhovnika. Eden je bil jako star in prav čestitljiv, četudi preprost mož. Mirno je kadil iz svoje pipe in se razgovarjal s svojim spremljevalcem, ki je bil očitno kak novomašnik, kajti bil je jako mlad in jako podjeten. Novomašnik je starega gospoda izpraševal o tem in onem in končno ga je tudi vprašal: kako pa imate kaj politiko na Koroškem? Stari gospod je novomašnika malo od strani pogledal, potem pa mu jo je zasolil z besedami: Hvala Bogu, da nimamo kranjske. In od tedaj nista duhovnika več govorila. Novomašnik je vzel pridigo iz žepa in jo študiral, da ni utegnil povzdigniti pogledov, stari župnik s Koroškega pa je žulil svojo pipico in morda premišljal, kam je duhovniška politika spravila slovenski narod.

— **Jeseniški duhovniki** so se v sobotnem »Slovencu« spravili nad veselico planinskega društva na Jesenicah. Čudimo se velikemu zanimanju, ki so ga naenkrat tigospodje pokazali jeseniški podružnici, kajti doslej je še niso smatrali vredne, da bi pristopili k njej. No, vkljub temu hočejo tudi tukaj imeti glavno besedo in tarnajo, da so v odboru sami liberalci. Ali hočete, da bomo klerikalce še preje volili v odbor, predno pristopijo društvu? Dupisnik »Slovenec« je mojster v zavijanju in sumničenju, izva vsake vrstice se reži njegov hribovski obraz. Ne more prikriti tajnega veselja, da veselica ni uspela tako veličastno kot lanska. Seveda so temu krivi po njegovem mnenju liberalci. V resnici je pa temu krivi največ Bog, ki je ob nepravem času poslal dež in pa kaplan Zabret, ki je svojim ovčicam prepovedal udeležiti se veselice. Nekateri, ki so vkljub tej prepovedi šli v Milanov log, so se seveda strašno čudili, ko so videli tam častitljivega župnika Aljaža, ki je na Dovjem že ob pol 1. imel krščanski nauk, samo zato, da je mogel prihiteti k nam. Na vse laži, ki jih je farovski dopisnik nakopičil, ni vredno odgovarjati. Kdor pozna planinsko društvo, ve, da je nepolitično, in ravno tako jeseniška podružnica, zato je skrajna nesramnost, da hočejo duhovniki zasejati vanjo razdor in onemogočiti njeno plodnosno delovanje. Ti ljudje, ki imajo vedno na jeziku sladke besede o složnem delovanju, so isto s svojimi zavratnimi napadi najbolj onemogočili. V resnici jim je samo zato, da bi zaplapolala belo-rumena zastava nad slovenskimi pokrajinami, slovenska trobojnica jim služi samo kot limanice, na kateré love neizkušene kaline. Zabavljajte in nasprotujte dalje, kakor vam drago, naše podružnice ne uniči tudi združeno nemško in klerikalno sovraštvo. Dosegli bodele ravno nasprotno in skoro se tudi nam v duševnem oziru urednijo besede naše himne: V hribih se dela dan, v hribih žari!

— **Ali naj prispevajo Jesenice k nemškemu mostu do Adrije?** Piše se nam: Skrbipolno gleda oko vsakega Slovenca in Slovana, ko čita o žalostnih narodnostnih razmerah naših koroških bratov. Vsak izobraženec ve, da branijo bratje onkraj Karavank s silo in močjo umirajočega svoj rodnó zemljo. Malo pa jih je, ki bi vedeli, da je tudi v središču Slovenije, v naši Kranjski nekaj krajev, Jesenice spadajo med tiste kraje, ki se bližajo narodni propasti; kjer sta dosegli narodnostna mladenost in nemška ekspanzivnost — svoj višek. Naša dolžnost je, da opozorimo na nevarnost, ki nam preti pogoltniti kraj, ki je v ekonomičnem oziru za našo Gorenjsko eminentne važnosti in za katerega je zastaviti vse moči, da se ne potopi v germanizmu, temveč ostane v slovenskih rokah. Kdo pa je kriv, da nazadujemo, da so razmere vsak dan obupnejše, koga se nam je pravzaprav bati? Vsi se prav dobro zavedamo, da je savska tovarna v gmotnem

oziru za celo okolico največje važnosti, ravnotako in še bolj pa vemo, da nam od tam preti narodna smrt, ki nam potuji naše ljudstvo. Enorazredna nemška tovarniška šola dobi s prihodnjim šolskim letom drugo učno moč. In digavi otroci bodo zahajali tja? Kdo bi bil tako nespameten, da bi verjel, da bodo to samo nemški otroci? In dolgo ne bo, da bo imela tovarna svojo štirirazrednico. Otroci slovenskih delavcev tovarne bodo kmalu primorani pohajati v nemško šolo. Tako nam bo potem nemška šola vzgajala — jančarje. Edina protimoč, ki se da postaviti nasproti temu nemškemu toku je — vzgojitev ljudstva k narodni zavednosti. Ni ga pa menda kraja, kjer bi bila narodna zavest na tako nizki stopnji, kakor je ravno na Jesenicah. To pa ni samo pri prostem ljudstvu — indiferentnost v narodnem oziru je tudi med izobraženci. Celo gmotno dobro situirani ljudje še danes nimajo pravega smisla za podrobno narodno delo. Vse je vdano skrajnemu servilizmu — vse se boji navidezno mogočne roke ravnatelja Luokmana. Duhovščina uganja same osebnosti ter ščuje celo proti društvom, kakor je »Slov. planinsko društvo.« Na Savi se je ustanovilo »Delav. izobraž. društvo«, ki ima pomen le v tem oziru, da vsaj nekoliko nasprotuje prepotentnosti politikujočih duhovščine. Zato na dan slovenski možje, ki imate kaj v glavi oziroma v žepu, spomnite se, da preti vašim otrokom nevarnost, da se potujijo, da pade vaš rodni kraj v tuje roke. Čemu toliko bojazni? Zakaj igrate vlogo filistrov, ki znajo samo jesti in piti, zakaj nasprotujete celo sami slovenskim veselicam, zakaj pošiljate svoje hčerke v nemške inštitute, zakaj silite med strastne hajlovske družbe, ko vam slovenskih ne primanjkuje!? Zakaj trepetate v obdinskem svetu, kadar se oglasi debeli s Save? Mari ste li njegovi uslužbenci? Kdor je mož, si upa z barvo na dan in pove, da je na slovenski zemlji gospodar — Slovenec. Nemška ozir. slovenska tovarniška stranka se že sedaj pripravlja za prihodnje obdinske volitve, kar lahko vsak dan slišite v nemški kantini na Savi. Prepričani so, da pade občina v njihove roke, kajti »die slovenischen Leute haben einen Druck bekommen«, kakor se je pred kratkim izrazil pristen hajlovec. In kadar nam izgrajo iz rok občino, smo izgubljeni in izgubljen je lep kos slovenske zemlje. Zadnji čas je, da se vzbudimo, da delamo na narodni probudi. Ustanoviti si moramo Sokola, pevsko društvo in tudi ustanovitev knjižnice društva »Prosveta« se nam obeta. Ne bodimo šolobarde, ampak možje, ki se zavedajo, da so gospodarji na lastni zemlji, ne pa uslužbenci nemškega mogotca.

— **Slovenski umetniki na I. jugoslovanski razstavi v Beogradu.** Priprave s sortiranjem in odpošiljanem sprejetih umotvorov so gotove ter kažejo, da bomo Slovenci v razstavi častno zastopani. Udeležilo se je vsega skupaj 27 umetnikov z okoli 150 umotvori. Po tehniški so večinoma slike. Kiparji so samo trije zastopani. Slovenski oddelek bo obsegal tri pododdelke v trehali štirih dvorinah mestnega doma »Narodnega muzeja« v Beogradu.

— **Slovenskim upodablja-jočim umetnikom,** sodelujočim na jugoslovanski umetniški razstavi v Beogradu. Dne 24. t. m. se je vršil zvečer sestanek slovenskih umetnikov v hotelu »Ilirija« v Ljubljani. Udeležba je bila dovoljna. Sprejeti so bili predlogi stavljeni, od odbora društva »Vesne« in sicer, da se odpošlje kot zastopnik slovenskih umetnikov v begradski presojevalni odsek gospod slikar Rihard Jakopič, predsednik umetniške zvežite »Sava«. Razen tega se je sprejel z malo spremembo poslovnik za poslovanje jurijev v Ljubljani. Vse pripravljeno delo glede registriranja umotvorov, špedicije, korespondence itd. katero je vodil odbor »Vesne«, se je vzelo na znanje. Razen tega se je sklenilo še odposlati tri aranžerje za slovenski oddelek v Beograd v osebah gg. Vilko Saver (za »Vesno«) Rihard Jakopič (za »Savo«) in Josip Germ za III. oddelek. Po predlogu g. Jakopiča je sklenil sestanek, da pripade »Vesni« kot revanža za vodstvo pri vseh pripravih 5% od vseh skupljenih svot

vseh prodanih umotvorov. Zato pa je »Vesna« tudi sprejela odgovornost, da se bodo isplačale vsem umetnikom od vseh prodanih umotvorov potrebne vsote pravilno. V ta namen odpošlje »Vesna« g. Gabra v Beograd, da bo do vodil prodajanje umotvorov. Konec sborovanja se je govorilo še o raznih potrebnih formalitetah, nato je zaključil predsednik »Vesne« sestanek. Na tem mestu se zahvaljuje odbor »Vesne« tudi najprirodnejše vsem onim gg., kateri so v prvi vrsti pripomogli, da so se mogle vršiti vse priprave v redu. Omenjamo tu posebno gg.: prof. Ant. Gvaiz, ki je prišel iz Gorice, Rihard Jakopič, predsednik »Sava« Iv. Grohar, Jos. Germ, profesor, Jos. Mla prof., A. Vavpotič prof., A. Gaber, stud. phil., Vilko Saver, ki je imel pač največ dela in mu gre najbolj za sluga, da so mnogobrojne tehnične ovire premagane. Maksim Gašpari, Hinko Smrekar in vse druge gg.

— **K »Zvezi slovenskih pevskih društev«** sta pristopila Zirovnikov pevski sbor v Šent Vidu nad Ljubljano in pevsko društvo »Drava« v Glinjah na Koroškem kot 22. in 23. društvo. Upravni odbor je razposlal vabila na skupščino dne 18. septembra z vprašalnimi polami ter prosi, da te pole izpolnjene slavná društva sigurno vrnejo do 10. sept.

— **Svoji k svojimi!** Prijatelj našega lista nam piše: Z ogorčenjem sem bral v včerajšnjem »Slov. Nar.« o sramotnem napadu sedmih nemškihutarskih pobalnov na onega Slovenca. Napad izzval in prouzročil je mladi Kastner, ki se je pri slihih prilikah že parkrat žalostno odlikoval. Pri tvrdki Kastner ki ima v Ljubljani specerijsko trgovino in zalogo soli, kupuje mnogo Slovencev in marsikatera rodbina, ki na leto prav veliko potrebuje, jemlje vse pri njej. Če še dalje podpiramo take trgovine, bijemo sami sebi v obraz! Tvrdka Kastner se bode sicer zopet izgovarjala, da ni žalostni junak z njo v nikaki zvezi, a na ta lim ne sedemo več. Če hoče imejitelj tvrdke Kastner v Ljubljani služiti svoj kruh, skrbeti mora za to, da se člani njegove rodbine in sosebno njegov mlajši brat proti Slovincem lepše vedejo in da spoštujejo in izpolnjujejo naj primitivnejše zahteve dobrega tona! — Med pogumnimi mladiči je bil tudi štajerski Nemec (!) dr. Rodoschegg (!), ki vodi Paichlov zobozdravniški atelje v Ljubljani imamo izvrstne zobozdravnike — rojake in nikdo naj nehoti v atelje, ki redi take olikance! — Od srca privoščiti mora restavraciji Petscheta vsakdo lekcijo, ki mu jo je dal gost Slovenec. Čul sem poštenega someščana Nemca, ki je rekel: »Der Kerl hat es verdient.« V hotel in restavracijo »Bavarski dvor« naj ne gre noben Slovenec več in noben posestnik naj tamkaj ne ustavi voza in konja! Za Petscheta naj skrbí hajlovska družba, ki jo on tako zelo ljubi in podpira.

— **Tečaji za zdravljenje jecljajočih šolskih otrok.** Po razpisu ministarstva za uk in bogočastje se bodo vršili tudi letos na Dunaju štirje tečaji za zdravljenje jecljajočih otrok. Začeli se bodo meseca oktobra in bodo trajali po pet tednov. Udeleževati se jih morejo tudi ljudskošolski učitelji, da se nauče dotične metode. Natančna določila o teh tečajih se bodo razglasila o pravem času.

— **Iz Metlike** se nam piše: Kar počenjajo naši klerikalčki in kar v svojih dveh listih posebno zadnji čas o poštenih ljudeh pisarijo, to presega vse meje. Posebno zadnji »Domoljub« se zaletava v osebo gospoda sodnega pristava Nagodeta, kateri nas ravno sedaj zapušča. Seveda ni bil po volji klerikalnim mlatičem Vukšimičevemu Martinku, Grdinčevemu Francetu, Pezdirčevemu Pepetu in Merkanovemu Francetu, ko jim je oznail pravično sodbo oziroma sklep. Pač dobro znamo, da bi bili ti junaki še odklikovani za njihove čine ko bi bilo 25. junija t. l. sedelo kako kaplanče v sodniškem talarju. Le počasi z vašim manevrom, drugače se vam bo še pokazalo in dokazalo, posebno zadnjima dvema, da so vam svoj čas dobri ljudje zaprinesli. Komenskemu Martinčku pa bodi tudi povedano, da se za njega še lahko kakšna goska speče, prej ko bo prišlo Martinovo. Grdinčev France naj raje skrbí za svoje drobne otročiče in naj ne misli, da je komenski ferboltar v sv. pismu našel, da blagajnik I. dolenj. posojilnice neopravičeno obresti pobira in v svoj žep meče. Dobro ime vzeti in čast blatiiti stane denarja in časa, tega pa ima Prusov France še premalo. Če mu pa včasih kri vskipi, da se mu vse žile napejajo, naj poteče h kovaču Roku, da mu malo krvi izpusti. Gosp. Nagodetu pa kličemo! Bog Vas živi in sreča Vas naj spremlja. Na mnogaja leta!

— **Laške toplice na bobnu.** Dne 1. oktobra t. l. se bodo pri sodišču v Laškem trgu prodajale na dražbi ondotne toplice, dosedaj last

Teodorja Gunkla. Isklona cena je 235 410 K, a izpod 117 705 se ne prodajo.

— **Gasilno društvo v Gor-jah** bo slavilo dne 4. septembra svojo desetletnico. Za to slavnost se delajo velike priprave in je določeni program prav raznovrsten in mikaven.

— **Izpred tukajšnjega po-rotnega sodišča.** Prva obravnava proti Mariji Manfredoniji in Tomažu Koširju zaradi zapeljavanja h ponarejanju kovinskega denarja se je morala preločiti, ker vzlic izkazanemu prememu povabila Košir ni prišel k glavni razpravi. Državni pravnik je predlagal, naj se obtoženec siloma privede na razpravo. — Pri drugi razpravi je sedel na zatožni klopi Ernest Merljak, 20 let stari, zidar iz Renč pri Gorici doma, zaradi hudodelstva ropa. Kakor obdolženec sam priznava, je v noči na 26. mal. srpana popival z bolehnim laškim zidarjem Petrom Cassasolo, rodom iz Tolmeze pri Vidmu. Cassasola je delal pri stavbniku Faleschinju in je imel namen se zaradi bolehnosti vrniti v svojo domovino. Prišel je z obtožencem v gostilno Marije Ravnik v Kolodvorskih ulicah ter mislil tam prenočiti. A Merljak ga je znal zvabiti, češ, da bo lahko pri njemu nočil. Zavila sta jo po Rešljevci cesti proti kolodvoru in tu, pravi obdolženec, se mu je rodila nesrečna misel, tovariša oropati. V to svrhu ga je nenadoma napadel, ga s pestjo trikrat udaril po obrazu nato ga pa zgrabil z obema rokama in ga s silo podrl na tla. Cassasola se je sicer branil in klical na pomoč a Merljak mu je urno segel v zgornji žep telovnika in mu s silo vzal dva bankovca in sicer enega za 20 K, drugega za 10 K in zbežal. Omamljenega Laha sta našla na tleh ležečega dva mestna redarja, ter ga privedla na stražnico, kjer je ves dogodek slišno povedal. Akoravno se je kasneje sodišče trudilo Cassasolo v svrhu zaslišanja najti, so bile vse poizvedbe po njem brezuspešne. Ker so porotniki vprašanje na krivdo potrdili, je bil Merljak obsojen na 6 let težke z 1 postom na mesec poostrene ječe; vrh tega pa bo na dan 26. mal. srpana vsakega kazenskega leta sedel v samotni temnici in se postil.

— **Nepreviden fija-kar.** Včeraj popoldne je peljal izvožek Ign. Kračun po Gruberjevi cesti na Karlovsko cesto pet črevljarskih pomočnikov. V trenutku, ko je pripeljal na Karlovsko cesto, pridrdra električni voz. Tam službujoči stražnik je še o pravem času zagledal pretečo nevarnost in je dal z roko znamenje fija-karju, kakor tudi vozniku električnega voza, da bi ustavila. Voznik je reš svoj voz takoj ustavil, fija-kar pa je še bolj napodil konja, da je pridrdral ravno v trenutku, ko je bil električni voz ustavljen pred tega in ga zadel. K sreči je padel samo en vozečih se raz voz, sicer se pa ni zgodilo nobene hujše nesreče, kakor da je bil motor znatno poškodovan, pri prevoznikovem vozu pa se je strlo kolo, svetilka in zlomilo oje. Tudi konj se je nekoliko poškodoval. Kračunov gospodar g. Globočnik ima 140 K škode. Zaradi neubogljivosti fija-karja bi bil, ako bi ne bil voznik električnega voza tako naglo ustavil, kmalu mrtev konj in šest oseb. Prevoznik zasluži pač eksemplarične kazni.

— **Nadebuden deček** je 12-letni Fran Škrl z Vida št. 56 Včersaj ga je neki starinar pripeljal na policijo, ker mu je prodajal novo srebrno uro z verižico, kar je obudilo sum, da jo je dobil po nepošteni poti. Dognalo se je, da je Škrl ukradel denar svojemu očetu in kupil uro. Ker mu je pa že čez par dni zmanjkalo cvenka, jo je hotel zopet prodati. Škrl je delomržen in nepošten in se najraje potepnje, prosjaki in krađe. Ako boše tako nadaljeval, zna še postati prava nadloga svojim staršem in občini. Tudi za šolo mu ni. Ko je prišel oče ponj, mu je med potoma pobegnil.

— **Obleko poveril.** Rezervniki e. in kr. 27. pešpolka so dali kantinerjevemu hlapcu Alojziju Der-novšku spraviti svojo obleko. Enemu je v Druvšek vzel iz kovčega, se preoblekel in isginil.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je z južnega kolodvora odpe-ljalo v Ameriko 25 Slovencev in 7 Hrvatov, iz Amerike se je pripeljalo 190 Slovencev in Hrvatov. — V Švico je šlo 60 Hrvatov, v Hrušico pa 70 Masedoncev in Hrvatov. — V Heb je šlo 40 Hrvatov.

— **Izgubila** je včeraj kuharica Valentina Črnlogarjeva iz Višnje gore neke v mestu srebno žensko uro s črnim trakom, vredno 8 K.

— **Ljubljanska društvena godba.** Pri koncertu, katerega pri-redi društvena godba v soboto, dne 3. t. m. na vrhu hotela »Ilirija«, sodeluje iz prijaznosti slavno pevsko društvo »Slava«, pod osebnim vodstvom pevovodje g. P. Gorupa.

— **Hrvatske novice.** Vrat si je prerezal pomorski kapitan Radić na Reki. Pred meseci je hotel ubiti kapitana Bačića ter se je sedaj bal kazni. — Umetniško

razstavo nameravajo prirediti v Sarajevu, in sicer razstavijo slike hr-vatskih umetnikov, ko dobe ti svoje razstavljene slike iz Beograda. — Čipkarstvo v Dalmaciji, Mini-strstvo odpošlje v kratkem svojega poverjenika v Dalmacijo, ki prouči vse potrebno, kako bi se povzdignilo čipkarstvo in kje bi bili pripravniprostorji za ustanovitve šol za čipkarstvo.

* **Najnovejše novice.** — Stoletna dvojčka. V Lengdanu pri Göttingenu sta obhajala te dni dvojčka August in Henrik Meyer stoletni rojstni dan.

— Bivšemu transvalskemu predsedniku Stejnu je dovolila angleška vlada, da se vrne v Južno Afriko. Pred odhodom iz Londona je moral prieseči zvestobo kot angleški državlján.

— Ruske šole v Carigradu. Turška vlada je dovolila menihom na gori Atoš, da si ustanove semenišče v Carigradu. S tem imajo Rusi v Carigradu tri šole in arheoloģičen savod.

— Umrli je poljski pesnik Leopold grof Starsenski na svojem gradu Podkamin pri Rohatynu.

— Reka Laha je postala neplovna vesled suše. Več tisoč delavcev je prišlo ob kruh.

— Marokanski ropar Rai-zuli, ki je imel ujetega ameriškega milijonarja Perdicarisa, je za 350.000 frankov odkupnine nakupil orožja, tako da premore še 6000 pušk.

— Veliki izgredi so se pri-petili v Rigi. Množica je hotela opro-stiti nekatere jeitnike ter je sprejela policijo s strelji. Policijski ravnatelj in trije policaji so ranjeni.

— Največja nemška to-varna za sladkor »Kulmsee« je zgorela. Škoda se ceni nad pet milijonov mark.

— Obsežne zlate rudnike so našli na Japonskem.

* **Največje trgovino na svetu** otvori 1. oktobra t. l. v New-Yorku John Wannamaker. Hiša ob-sega 314 m² ter ima 16 nadstropij, 14 nad zemljo, 2 pod zemljo. Stala je hiša 15 milijonov kron. Okvir iz jekla tehta 14.000 ton. Glavni del poslojpa obsega koncertna dvorana, ki obsega 9290 m², je 15 m visoka ter sega od drugega do petega nadstropja. V dvorani je 1550 sedežev, oder, sobe za preoblečenje itd. Prodajalo se bo v tej trgovini vse, največja važnost pa se bo dajala konfekcijam in glasbilom.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 30. avgusta. Nemške stranke pripravljajo nov vihar; povod je odredba vojnega ministra zastran veljave madjarskega jezika v armadi. Čuje se, da nameravajo Nemci, koj ko se snide držav zbor, spraviti to zadevo na razpravo. Poročila iz Hrvatske naznanjajo, da je ta odredba tudi tam obudila veliko nevoljo. Hrvat-tom je bilo obljubljeno, da dobe vse to, kar se dovoli Madjarom, a kakor se je sedaj izkazalo, se ta obljuba ni izpolnila.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 30. avgusta. Jap-onska armada, ki je zbrana okrog Ljaojanga, se ceni na 330.000 mož z 940 topovi. Poročila iz angleških virov o zad-njih bojih med predstražami so skrajno tendenciozna. Japonski napadi na ruske pozicije so bili vsi odbiti; koder so se Rusi umak-nili, se je to zgodilo le, da so za-vzeli svoje utrjene pozicije.

London 30. avgusta. Japonski naskok na Pašihung je pone-srečil; Japonci so bili z velikimi izgubami odbiti.

London 30. avgusta. Japonci so po več dni trajajočem premoru v soboto zopet z vso silo naskočili Port Artur. Boj je trajal v soboto in v ne-deljo. Poročila iz Čifua o izidu tega boja si nasprotujejo bolj kot kdaj. »Daily Telegraph« po-roča, da so Japonci pač za-vzeli dve mali utrdbi št. 10 in 11, a da so jih Rusi iz teh utrdb zopet pregnali.

London 30. avgusta. Japonci so v Daljnem izkrcali mnogo vo-jajstva in 30 velikih topov za ob-leganje Port Arturja.

Sredstvo, ki mora vso svojo sestavo biti tudi precejšnje učinka, je velike vrednosti za zdravnika in za pacienta. — **Železnato vino** lekar- narja Piccolija v Ljubljani na Dunajski cesti se odlikuje po tem, da obsega v resnici naznačeno množino železa. — Zunanja naročila po povzetju. 1264—13

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 29. avgusta 1904.

Malosoljeni parizji.	Denar	Blago
4% majeva renta	99.20	99.40
4% srebrena renta	100.15	100.35
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zлата	118.15	119.35
4% ogrska krona	97.10	97.30
4% zлата	118.80	119.10
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.10
4% posojilo mesta Spiljet	100.25	101.25
4% Zader	100.10	100.10
4% bos. herc. žel. pos. 1902	100.70	101.70
4% češka dež. banka k. o.	99.60	100.10
4% z. o.	99.60	99.90
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	101.70	102.15
4% pest. kom. k. o. z		
4% 10% pr.	103.25	107.25
4% zast. pisma Innerst. hr.	100.50	101.10
4% o. rške cen.		
4% dež. hr.	100.50	101.50
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.20	101.20
4% obl. ogr. lokalnih že-		
4% leznice d. dr.	100.10	101.10
4% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	98.50	
4% prior. dol. žel.	99.10	100.10
4% juž. žel. kup. 1/1%	308.20	308.20
4% avst. pos. za žel. p. o.	100.30	101.30

Srečke.		
Srečke od 1. 1854	152.90	153.90
" " " 1860 1/2	257.10	261.10
" " " 1864	161.50	163.50
" " " tiskar.	304.10	314.10
" " " zem. kred. I. emisije	296.10	306.10
" " " II.	287.10	297.10
" " " ogr. hip. banke	93.10	97.10
" " " srbske & frs. 100—	127.60	128.60
" " " turške	87.10	88.10
Basilika srečke	461.10	472.10
Kreditne	76.10	83.50
Inomoške	80.10	84.10
Krakovske	65.10	70.10
Ljubljanske	53.10	55.50
Avst. ruč. križa	29.25	30.25
Ogr.	66.10	71.10
Rudolfove	75.10	79.50
Salcburške	507.10	517.50
Dunajske kom.		

Beznice.		
Južne železnice	88.25	89.25
Državne železnice	632.25	634.25
Avstr.-ogr. bančne delnice	1612.10	1622.10
Avstr. kreditne banke	644.10	645.10
Ogrske	756.10	757.10
Živnostenske	249.50	250.50
Premogokop v Mostu (Brux)	625.10	630.10
Alpanske montan	444.25	445.25
Prške žel. ind. dr.	2294.10	2314.10
Rima-Muranyi	507.10	508.10
Trbovljske prem. družbe	303.10	306.10
Avstr. orožne tovr. družbe	479.10	483.10
Češke sladkorne družbe	172.10	176.10

Valute.		
C. kr. cekin	11.35	11.39
20 franki	19.04	19.07
20 marke	23.43	23.48
Sovereigns	23.92	24.10
Marke	117.12	117.33
Laški bankovci	95.10	95.25
Rubli	2.53	2.54
Dolarji	4.84	5.10

Zlne cene v Budimpešti.

Dne 30. avgusta 1904.

Termin.

Pšenica za oktober	za 50 kg K 10.57
" " maj 1905	" " 10.86
Rž " oktober 1904	" " 8.05
Koruza " september	" " 7.27
Oves " oktober	" " 7.04
" " april	" " 7.33

Efektiv.

nespremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Vidna sah morica 2000 Srednji snežni vlak 750 v m

Augst	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Temperat. v C.	Vetrovi	Nebo
29	9. zv.	740.0	16.8	brezvetr.	del. jasno
30.	7. zv.	739.1	13.4	sl. svzh.	sk. oblač.
	2. pop.	736.8	24.1	sl. jug	sk. oblač.

Srednja večerajšnja temperatura: 18.5°, normale: 17.3°. — Padavina v mm 0.0.

Spreten gostilničar

za dobro idoč manjši hotel se išče. Zakup se lahko izvrši takoj s prevzetjem inventara.

Vprašanja na upravništvo „Slov. Naroda“, 2294—8

Fine namizno grozdje

razpošilja

grašćinska uprava Božjakovina na Hrvaškem

v poštnih zabojčkih po 5 kg brutto per netto po 30 vin. loco Božjakovina po povzetju.

Za naročbe od 50 kg naprej se daje popust po pogodbi. 2395—3

Iz različnih vzrokov se poceni proda popolnoma nov gledališki oder.

Pojasnila daje 2383—2

OROSLAV BRIC, Litija.

Dva čevljarska učenca in tri pomočnike

2439 sprejemem takoj. — Ponudbe pod „Čevljar“ na upravništvo „Slov. Nar.“

VABILO

izrednemu občnemu zboru

Posojilnice za Stari trg, Lož in sosodstvo

ki se boče vršil

dne 11. septembra 1904

popoldne ob 4. uri

v prostorih gosp. Ivana Benčina v Starem trgu.

VSPORED: 2442

- 1.) Prememba pravil.
- 2.) Zidanje hiše.
- 3.) Razni nasveti.

Odbor.

Pijte

Klauerjev

Triglav

najzdravejši vseh likerjev.

812—83

A 139/3/8.

Oklic.

Dne 28. oktobra 1904 ob 10. uri dopoldne se bo vršila prostovoljna prodaja v zapuščino **Franca Premier iz Primosteka** pri Metliki spadajočih zemljišč vl. št. 830., 831. kat. obč. Metlika in vl. št. 21. kat. obč. Primostek na licu mesta na kose.

Cenitvena vrednost zemljišč znaša 48.772 K. K posestvu spada osobito lep **mlin na Lahini** cenjen 16.000 K. Dražbeni pogoji se lahko vpogledajo v uradnih urah pri tem sodišču.

Osobito bo ena tretjina najvišje ponudbe precej v roke sodnega odposlanca plačati.

C. kr. okrajna sodnija v Metliki odd. I.

dne 22. avgusta 1904.

— Zahtevajte samo pravi —

Indra Tea

najfinejši in najboljši čaj na svetu.;

Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. 2293—6

Najboljše sredstvo proti prehladi. Osobito priporočljiv za pokvarjen želodec. Pospešuje prebavo ter brani želodec bolezni.

Dobiva se v beljatih drogerijah in lekarnah. Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno.

Na veliko pošilja

Indra Tea Import Company Trst 3.

Otvoritev trgovine.

Usojam si vljudno javljati, da otvorim z jutrnjim dnem

na **Miklošičevi cesti**

nasproti novi stavbi hotela „UNION“

popolnoma nanovo urejeno

špecerijsko in delikatesno trgovino

ter **vinarno.**

Trudila se bom, da p. n. kupovalce najskrbnejše postrežem in zagotavljam, da bom prodajala le **najboljše blago** po navadnih tržnih cenah.

Priporočajoč se vljudno za prav mnogobrojni obisk se najvda- neje priporočam z odličnim spoštovanjem 2443—1

Ljubljana, 30. avgusta 1904. **Franja Kham.**

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v CELOVCU. Kupuje in prodaja vse vrste rent, vsatavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju. 2443—1

Gospodična

ki je napravila trgovski kurz, večša slovenskega in nemškega jezika išče službe pri kakem odvetniku, notarju ali pa v komptorju.

Dopisi naj se pošljejo pod črko K. O., poste restante, Rudolfovo, Dolenjsko. 2440—1

Vsled trgovinskih razmer se proda ali da v najem pod ugodnimi pogoji

nova hiša

s prostornimi kletmi za trgovino z vinom in zganjan na veliko; v hiši je prostorna klet za 15 vagonov vina; prometa na leto do 4000 hektolitrov. 2397 3

Natančneje se izve pri posestniku **Josipu Rossiju**, v Zagorju ob S.

Anton Jškerc 2—99

Zlatorog.

To krasno národno pravljico o Zlatorogu je pesniško obdelal sedaj Aškerc, in to popolnoma drugače, nego je bila znana doslej po Funtkovem prevodu nemške Baumbachove idile. Aškerc se je tesneje oklenil pravljiske snovi tako kakor jo je bil zapisal rajni Deschmann ter pridržal tudi demona „Zelenega lovca“. Tako je ustvaril Aškerc iz národne pravljice čisto novo, svojo epako pesnitve; zato se nadejamo, da zaalovi sedaj med nami tudi njegov izvrtni, slovenski „Zlatorog“.

Izšel je v založbi

L. Schwentner-ja

v Ljubljani

in velja broširan 1 K 60 h, po pošti 1 K 70 h.

2434

Pod ugodnimi pogoji se da v večjem mestu na Kranjskem dobro vpeljana stara

špecerijska trgovina

poceni na več let v najem. 2437

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Sprejme se agent

zmožen pravilne slovenske in nemške korespondence. Prednost imajo oni, ki pišejo tudi laško.

Ponudbe pod T. S., poste restante, Ljubljana. 2436—1

Mlad

trgovski pomočnik

spreten prodajalec, se sprejme v manufakturni trgovini **J. Keber** v Ljubljani, Stari trg št. 9.

Istotam se sprejme tudi

učenec

iz poštene hiše in ki bi imel veselje do trgovine. 2392—4

Grenčica

„**Florian**“

in likér 5—197

„**Florian**“

najboljša kapljica za želodec.

2434

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Irred in vrnega reda.

objavljen od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Aussee, Solnograd, Čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5 uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, Čez Selzthal v Solnograd, Inomost, Čez Klein-Reifling v Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, Čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz, Čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Proga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj, Čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomestu, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne: istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novomestu, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽ A. Ob 3. uri 23 m jutraj obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Monakovo, (Monakov. Ljubljana direktni voz I. in II. razr.) Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak z Dunaja Čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celova, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 30 m zvečer z Lesc-Bleda le ob nedeljah in praznikih od 2. junija naprej. — Ob 8. uri 44 m zvečer obojni vlak z Dunaja, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov, Heba, Plzna, Budejovic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Čez Selzthal v Inomosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m jutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 38 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Ob 9. uri 22 m ponoči obojni vlak z Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m jutraj, ob 2 uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 8. uri 49 m jutraj, ob 10. uri 52 m dopoldne, ob 8. uri 19 m zveč. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Obrtno oznanilo.

Usojam si velecenjenemu p. n. občinstvu iz Ljubljane in okolice vljudno javiti, da otvorim s 1. septembrom v tukajšnjem mestu

v Šelenburgovih ulicah št. 6

v mezzaninu, nasproti svojemu prejšnjemu lokalu

krojaški salon.

Zagotavljam, da bom po nizkih cenah dobavljal solidno blago in le najlepše delo po najmodernejšem kroju, se sklicujem na svojo dolgoletno strokovno izkušnjo in se najvljudnejše priporočam za mnogobrojni obisk z odličnim spoštovanjem

L. SCHUMI

2411—3

krojaški mojster.

Želim prevzeti dobro idočo

gostilno

z nekaj zemljiščem v kraju, kjer bi se lahko otvorila tudi mesarija. 2441—1

Kdo, pove uprav. „Slov. Naroda“.

leče se do 15. septembra t. l. proti dobri plači zanesljiv 2438

vodja za novo =

Razumeti mora tudi instalacijo. — Ponudbe upr. „Sl. Nar.“ pod „elektrarna“.

Gospica

ki je dovršila trgovski tečaj ter je večša slovenskega in nemškega jezika, želi službe v kakem komptorju.

Dopise se prosi na upravništvo „Slov. Naroda“. 2400—3

Sprejmejo se

pod jako ugodnimi pogoji

solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 921-43

pro vsakey, kd pobilouzenim v mladi onemoe.

nelli, jest vitécne dílo:

Dra Retaua Sebeochrana.

České vydání po 80m vydání německém. S 27 vyobrazeními. Cena 4 Kor. Čti je každý, kdo vědí dílu tomu své uzdravení. Lze je dostati u nakladatelské firmy „Verlags-Magazin R. F. Bleray, Leipzig, Neumarkt No. 21“, jakož i v každém knihkupectví.